

XXII. évfolyam

Megjelenik minden hó 1-én,
mint a „MAGYAR GYÁRIPAR”
rendes melléklete

Jury

IPARJOGI SZEMLE

9-10. szám

Az
„IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” tagjai
tagsági járulékul kapják

Jury

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49. TELEFÓN: T. 264-03, 123-18

Szerkesztik: **DR. BÁNYÁSZ JENŐ** és **DR. FAZEKAS OSZKÁR**

Egy jó tanács

Az alkohol ártalmas az egészségre. A tejivást az ember hamar megunja, ezért főzzön inkább gyakrabban tejeskávét. A „Franck“-féle „Enrilo“kávépótlót ajánlhatjuk legjobban, mert ezzel megtakarítja a drága babkávét. Az „Enrilo“ kiváló kávépótló; ha tejjel keverjük, erős, teljesen jó ízű és igen tápláló reggelit vagy kiadós ozsonnát ad.

Enrilo

a Szent István
Csokoládé
 minősége vetekszik bármely
 svájci csokoládé minőségével

Gyártja:

Kőbányai Polgári Serfőző és Szent István Tápszerművek Rt.
Budapest-Kőbánya.

Hunyadi János

**természetes
 keserűvíz
 világhírű!**

JANINA

ÉS

SENATOR

CIGARETTAPAPIROK ÉS
 HÜVELYEK A LEGJOBB
 MINŐSÉGŰEK!

KWIZDA-FÉLE FLUID

KIGYÓ VÉDJEK

TURISTAFLUID

Rég bevált aromatikus
 bedörzsölés köszvény, reuma,
 ischiás és zsabánál

Valódián kapható a gyógyszertárakban

Jury

IPARJOGI
SZEMLE

Budapest, 1928 nov. hó

Az
„IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” tagjai
tagsági járulékul kapják

Jury

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VI, PODMANICZKY UCCA 49. TELEFON: AUT. 264-03, 123-18

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ és DR. FAZEKAS OSZKÁR

A kollektív védjegyek
a magyar ipar szolgálatában

Állami garanciajegyek

A becsületes magyar munkának legnagyobb ellenége és a külföldi áru hatalmas propagálója a „magyar” kontármunka, — az a „magyar munka”, amely *egyedül és kizárólag* a propaganda-eszközeivel tör utat magának, amely természetesen külső, rendszerint csinos és így megtévesztő alakjával tereli önmagára a társadalom figyelmét. Teszi ezt pedig azzal a céltzattal, hogy a magyar társadalom hazafias felbuzdulását kihasználja, mit sem törődve természetesen azzal, hogy ténykedésével, a *silány, selejtes portékával meggyalázza a becsületes magyar munkát* és megrögzíti a magyar áruval szemben a külföldi áruk iránti feltétlen bizalmat.

Az ily kontármunkával szemben megvan a törvényes védőfegyverünk, sajnos, azonban a törvényalkotásról, a magyar gazdasági értéket reprezentáló áruk védelmét célzó állami propaganda-jegyekről az érdekeltek kellő tudomással nem bírnak.

A modern gazdasági élet hatalmas fejlődése és áldásos eredményei pedig, bármily különösen is hangzik, jórészen a körültekintő, tudományos, éber, de mindig becsületes és az állam által is támogatott üzleti propagandára vezethetők vissza. Bátran elmondhatjuk, ma már átment a köztudatba, hogy egy újabb találmány, egy célszerű szabadalmi jogrendszer az ország iparának igen jelentékeny fejlesztő tényezője. Kiváló fontossága, gyakorlati jelentősége van tehát az ország ipari munkájának fokozására alkalmas minden mozzanatnak, mert hiszen a népek élete a *tiszta gazdasági erőforrásokból* táplálkozik és így minden értékes gazdasági munka, találmány és forrást gazdagítja, a népek új generációjának életerejét fokozza. Ezekbe a gazdasági erőforrásokba azonban, sajnos, *belekapcsolódik a kontármunka* és elszíjja azoknak éltető erejét: a közönség bizalmát.

Ismételten és ismételten rámutattunk arra az immár meghaladott álláspontra, hogy kizárólag az egészséges és fejlett gazdasági életünk adja az integer Magyarország felé irányuló törekvéseink legerősebb lököerejét. Egyfelől a magángazdasági életet megerősíti és fejlődési lehetőségeket nyújt, másfelől pedig *utat tör az ország csonka határain belül összezugorodott, vérszegény és meddősegre kárhoztatott gazdasági életünknek a külföldi piacok felé.*

A fokozódó teljesítőképesség, a gyártmányok, termékek jó híre, jó minősége, a legtökéletesebb organizáció, a versenyképes áruk előállítása bár igen fontos, de *nem egyedüli feltétele* az egyes, az ország gazdasági erősödésének, még nem képesek annak huzamosabb időn át való alátámasztására: ha hiányzik az egyes, az ország gazdasági életműködéséből az egészséges, az állam által is támogatott propaganda. Azt az egészséges propagandát értjük, amely biztos kézzel elviszi a vásárlót a becsületes munka értékes erőforrásához.

A magyar törvényhozásnak van egy igen egészséges és céltudatos propaganda-eszköze, az 1921. évi XXII. tc.-ben szabályozott *együttes védjegyintézményben*. Sajnos, azonban erről a törvényes intézkedésről inkább a jogászörök vettek tudomást. Pedig ez az együttes védjegy módot nyújt arra, hogy a becsületes magyar munka védelmét egyfelől maguk a becsületes eszközökkel dolgozó versenyvállalatok biztosíthassák és pedig az áru eredetiségének és minőségének változatlan jellegét *garantáló árujelzésekkel*, másfelől pedig módot nyújt arra, hogy a nemzetközi becesel bíró magyar produktumok a magyar állam oltalma alá helyeztessenek. Az előbbinél az egyesületekben vagy alkalmi egyesülésekben tömörült versenytársak azok, akik *kölcsönösen szavatolnak* egymás produktumaiért, az utóbbi esetben pedig az állam vállal (a magyar címer, avagy

egyéb állami jegy feltüntetésével) a magyar áruk valódiságáért és változatlan jó minőségeért garanciát. Ily értékes és egyben nemzetközi becesel bíró árai volnának, hogy csak néhányat említsünk: a magyar *vaj, szalámi, paprika, gyümölcs-árúk*, általában a *konzervárúk, nyerges áruk, bútórúruk, süts-árúk* stb., stb.-nek.

A magyar törvényhozás már az 1921. évben iktatta törvénybe ezt az *együttes védjegyet*. A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara által vezetett védjegylajstromokban azonban alig 2—3 ily védjegyre bukkanunk. Most, amidőn a „Magyar Hét” a magyar ipari produktumok felé tereli a magyar társadalom figyelmét, helyénvaló volna, ha az egyesülésekben, illetve az ipartestületekben tömörült érdekeltek ily együttes védjegyekkel is védelmére kelnének a magyar becsületes munkának. És ott, ahol különleges nemzetközi becesel bíró magyar gazdasági értékkel állunk szemben, a magyar állam bizonyval presztízsével is segítségére siet a magyar iparnak, illetve magyar termelésnek.

Mi ebben az együttes védjegyben igen hathatós védelmi eszközt látunk a magyar ipar támogatására, a kontármunkával szemben. Egy oly hathatós intézményt, amely a *versenytársak együttes munkájával*, nemkülönben az *állam hathatós támogatásával* értéket és megbecsülést ad a magyar produktumoknak a külföldi és a belföldi piacon egyaránt.

Dr. Bányász Jenő.

A védjegyjog az International Law Association kongresszusán. E cím alatt a Kereskedelmi Jog 10. száma részletesen foglalkozott az International Law Association XXXV. kongresszusával, amelynek egyes fontosabb kérdéseivel az ismertetés nyomán az alábbi közleményekben foglalkozunk.

Világvédjegy. A Trade Marks Committee által első ízben tárgyalt világvédjegy kérdéséről még nem alakultak ki egyetemes nézetek. Ez a kérdés tehát még nem érett meg arra, hogy a kongresszusokon már érdemben tárgyalhassák. E kérdéssel egyébként részletesen foglalkozott az I. Sz. 7. számának vezércikke, így tehát csupán utalunk a cikk fejtegetéseire.

Hogyan lehet átruházni egy védjegyet anélkül, hogy a vállalatot, amelynek keretén belül ezt a védjegyet használják, át kellene engedni? Aki a védjegyet a gyáros szemével mint a vállalat elválaszthatatlan alkotórészét tekinti, aligha lesz hajlandó megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy a védjegyet át lehet ruházni a vállalat egyidejű átruházása nélkül is. Ha azonban a védjegyet a kereskedő, az exportőr szemével nézzük, úgy sok oly esetre fogunk találni, melyekben a védjegyek a vállalat megtartása mellett való átengedése előnyökkel jár. A védjegyek átruházásának a kérdésével foglalkozott a legutóbbi római kongresszus. A kongresszus elhatározta, hogy a védjegy átruházása kérdésének vizsgálatát a legközelebbi kongresszuson folytatja és a kiküldött bizottságot e kérdés tovább tárgyalásának előkészítésével is megbízza.

A védjegyek függetlensége. Ezen kérdéssel szoros összefüggésben áll a *védjegy accessorikus természetének évtizedek óta sokat vitatott problémája*. Ma a legtöbb országban *érvényes törvények szerint egy külföldi csak oly védjegyet lajstromozhat be, mely hazájában is be van lajstromozva*. Ezen tételnek megvan a maga történelmi jogosultsága, de sokszor nem felel meg a modern kor, különösen a nemzetközi kereskedelem szükségleteinek. Az európainak, ki árut exportál Kínába, áruját kínai szójelekkel vagy a keleti fogalmaknak megfelelő képekkel kell jelezni. Az átlag-európai azonban nem érti sem a kínai betűket, sem a keletázsiai istenképeket; és azokat nem tudja egymástól megkülönböztetni, nem ismerően jelentő segítségét. Ő nem tudja, hogy a keletázsiai számára mást jelent egy hétkarú Isten, mint egy ötkarú. Fordítva, a keletázsiai

nem érti meg az európai ábrákat. A párizsi Notre Dame, a londoni Westminster Abbey és a müncheni Frauenkirche, melyek az európai számára különböző fogalmakat jelentenek, a keletázsiai szemében mint európai épületek szerepelnek, melyeket éppen úgy nem tud egymástól megkülönböztetni, mint európai ruhájú személyeket. Ilyen megfontolások szerint tehát nincs többé értelme annak, hogy egy német, angol, vagy francia exportvállalat csak akkor tud külföldön belajstromoztatni egy védjegyet, ha ez a védjegy számára hazájában is be van lajstromozva. Védjegyeknek, melyek csak Keletázsiai vagy Délamerikában kerülnek használatba és soha az európai exportországban, az otthoni védelem nélkül is kellene az illető keleti államokban védelemképeseknek lenni. Az accessórius karakter jelen esetben egy copf, melyet le kell vágni. Ez azonban mindeddig, dacára a mérvadó egyesületek erre irányuló törekvéseinek, nem sikerült. Hálás feladat volna az International Law Association számára ezen kérdéssel behatóbban foglalkozni és adott esetben súlyával és tekintélyével támogatni azokat az egyesületeket és testületeket, melyek mindeddig hiába próbálták ezen követelésüket keresztülvinni. A legutóbbi római kongresszus a védjegyek függetlenségének kérdését a nemzetközi hatásának tekintetében még nem látta eléggé tisztázottnak és elhatározta, hogy annak vizsgálatát a legközelebbi kongresszuson folytatni fogja. Mindazonáltal már most állást foglal a védjegyek relatív függetlensége mellett, más országokban bejegyzett védjegyeknek az eredeti országban bejegyzett védjegyhez való viszonyát illetően. A kérdésnek a legközelebbi kongresszusra történő előkészítésére bizottságot küld ki, melynek tagjai a következők: Taillifer (Párizs), Bert (Párizs), Kubli (Basel), Pinzger (Berlin), Braun (Brüsszel), Kelemen András (Budapest), Burrell (London), Bing (Wien) és Biamonti (Róma).

Világnevek védelme. Igen érdekes kérdés még az oly nevek és védjegyek nemzetközi kezelése, melyek világnevet szereztek maguknak (Kodak, Singer, Fiat, Shell, Salvator, Kyriazi, Gilette, Hunyadi János, Johann Maria Farina stb.). Kétségtelül szükség van arra, hogy az ily gazdasági értékeknek erős védelem nyujtassék. Az egyes országok joga e tekintetben nagyon különböző. E téren is eredményes előmunkát végeztek a különböző nemzeti és nemzetközi szakegyesületek, anélkül azonban, hogy sikerült volna e téren az egész világon ideális helyzetet teremteni. Az International Law Association-nek tehát óriási munkaterület áll rendelkezésére és egyesületünk kiérdemelhetné a többi, már ezen a téren működő szervezetek legnagyobb háliját, ha összekötéseit és nagy tekintélyét a közös ügy szolgálatába állítaná.

A magyar áruk védelme. A magyar rekláméletben mind határozottabb fejlődési irányt látunk, amely már nemcsak a magyar áru után kutató vevőt akarja a maga javára lekötöni, hanem igyekszik az egyes cikkek iránt a szükséglet érzésének a növelésére, sőt mind újabb és újabb cikkek iránt az érdeklődés felkeltésére és így rátér arra az egyedül helyes útra, amelyen haladva produkál, vagyis gazdasági értékeket teremt. Örömmel és büszkeséggel kell megállapítanunk, hogy a magyar védjegyes áruk ma külföldön keresett és megbecsült gazdasági értékek, amelyeket a külföldi eladó mint valami különleges, kitűnő, pompás árut ajánl a vevőnek. A magyar védjegyes áru külföldi fogyasztása tehát mind nagyobb mérvet ölt, elannyira, hogy igen gyakran halljuk ama sajnálatos megállapítást, hogy Magyarországon sem terem annyi „tokaji bor”, „szegedi paprika” mint amennyit külföldön áruba bocsátanak. Ime tehát megtörténhet, hogy az a magyar, aki külföldön a néki különös előszeretettel ajánlott magyar árut kéri, gyakran silány utanzatot kap. Kiváló érdekek fűződnek tehát ahhoz, hogy úgy a magyar nagykereskedelem, mint a magyar nagyközönség ismerje a magyar védjegyes árukat, megismerje a magyar származásra utaló eredetet garantáló jegyeket, csomagolásokat és ezzel lehetővé tegye a magyar védjegyes áruk kelendőségének fokozására irányuló munka eredményességét.

Kartell és szabadverseny. A létért folytatott üzleti versenyküzdelem szabadsága az üzleti életnek indító és mozgató ereje. A szabadversenynek pedig szigorú paranasszava, hogy annak a versenytársnak, aki becsületes versenyesszűkökkel küzd, a legmesszebbmenő, korlátlan szabadság adassék és a leghatékonyabb törvényes védelemben részesüljön. A versenyküzdelemnek egyedüli korlátja az uralkodó általános erkölcs, amely a kereskedelmi és ipari közfelfogás erkölcsi tiltakozásában jut kifejezésre.

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara kebelében működő Választott Bíróságok előtt ismételtelen és ismételtelen per tárgyává tették a kartellszerződéseknek egyes rendelkezései, amelyek a panaszosok állítása szerint az üzleti jó erkölcsökbe ütköznek. A Választott Bíróságok tudatában vannak annak, hogy mihelyt csak kissé mélyebben belenyúlnak a versenytársak létért folytatott könyörtelen, ádáz küzdelmébe, már

megérinthetik a versenyszabadság szent és sérthetetlen elvét és inkább rombolnak, mint nevelnek. A Választott Bíróságok tehát igen helyesen a versenytörvény keretein belül maradtak és külön törvényes szabályozásról várják a verseny szabad, korlátlan érvényesítését gátló üzleti eljárások megrendszabályozását. A versenytörvény keretein belül pedig kizárólag a versenytörvényben szabályozott delojalítások torolhatók meg, — oly delojalítások, amelyek erkölcselen versenyesszűkökkel törnek a versenytársak gazdasági tevékenységére, egzisztenciális érdekeire, ahol t. i. a tönkretételre irányuló, egyébként szabad gazdasági küzdelem nem becsületes, nyílt harcban, hanem erkölcselen árutakon történik. A Választott Bíróságok ítéleteikben (Bpkam. vb. 55.368—1928.) következetesen arra az álláspontra helyezkednek, hogy maga a kartellszerződés, mint ilyen, magában véve a jó erkölcsbe ütközőnek nem tekinthető. Az ipari és kereskedelmi élet természetéből folyik, sőt annak kellő mederben folytathatása egyenesen megköveteli, hogy az ugyanazon ipari vagy kereskedelmi szakmához tartozó vállalkozások létérdekük megvédésére tömörüljenek és megállapodjanak abban, hogy a tisztességes ipar és kereskedelem folytatása végett az abba a szakmába esetleg betóduló, kontár- vagy nem tisztességes elemekkel szemben minő védelmi magatartást tanúsítsanak. Amíg tehát a kartellszerződés ezen a kereten belül marad és célja csupán az, hogy a kartellbe tömörülő iparosok vagy kereskedők létérdekeiket a betódulókkal szemben megvédjék, nevezetesen az eladási ár meghatározásával és azáltal, hogy egymás között abban állapotnak meg, hogy mástól nyert anyagot nem vásárolnak és másnak el nem adhatnak, mint kölcsönösen a kartellben szerződöttéktől, illetőleg szerződöttéktől: az ilyen kartellszerződés megengedett eszközökkel dolgozik, mert nem teszi lehetetlenné más vállalkozásoknak a kartellbe való belépését, ilykép az ipari és kereskedelmi életet nem bénítja meg és mint ilyen, a szabadverseny kifejlődésére alkalmas lévén, nem kifogásolható. Ha azonban a kartellszerződés ezen a kereten túl megy és olyan megállapodással jön létre, amely az azon szakmabeli ipar vagy kereskedelem megbénítására vezethet, a szabadverseny elfojtására alkalmas, a kartellszerződés elveszti ezt a jellegét és megengedhetetlenné válik. A Választott bíróságoknak a „kartellen kívüli”, „nem kartellárúk”, az „önköltségi áron alul történő eladások”, a „kötelezettségek átvállalása”, a „védjegyes áruk fix ára”, a „vevővédelem” kérdésében elfoglalt álláspontjára külön-külön elhelyült foglalkoztunk. Ezúttal kiegészítésképpen a Választott Bíróságoknak a kartellszerződésekkel, illetve azoknak esetleges kinyívésével szemben elfoglalt felfogását kívántuk ismertetni. A Választott Bíróság ez irányban is a versenyküzdelemből kizárólag azokat a tisztességtelen eszközöket kívánja kikapcsolni, amelyekkel a versenytárs valamennyi dolgozó versenytársát megkárosítja, erőszakos és jogosulatlan beavatkozással versenytársát ipari tevékenységének gyakorlásában korlátozza.

Joggyakorlat

103. A terjesztésnek a keresetindítás előtti megszüntetése nem teszi tárgytalanná az abban hagyás kimondását. A bp. kir. ítélőtábla egy konkrét peres ügyből kifolyólag kimondja, hogy a sérelmes tartalmú röpcédula terjesztésének ismétlésétől való eltiltás iránti rendelkezést még nem teszi tárgytalanná a terjesztésnek a keresetindítás előtt történt megszüntetése, mert ez nem a felperes kifogásolási jogának és kifogásai alaposágának feltétlen elismerésével történt, sőt ellenkezően, az alperes a perben végig fentartotta védekezését, eljárásának a versenytörvény rendelkezéseibe ütköző minősítése ellen és így okszerűen lehet törvénybe ütköző magatartása ismétlésétől tartani. (Bp. kir. ítélőtábla P. IV. 3512/1927.)

104. Szerződések kötése megállapítja a felelősséget. (Alkalmazotti viszony.) A konkrét peres ügyben alperesek elismerték, hogy a vevőkkel való szerződések megkötése és aláírása Z... alperes ügykörébe tartozott, aki e célból a vevőket üzletükben is fel szokta keresni. A pesti kir. törvényszék Z... alperesnek a vagyoni felelősségét is megállapította, mert a szerződés megkötése és feltételeinek végleges megállapítása az üzletszerzői tevékenységtől teljesen el sem választható. Ellenben III. r. alperes ténykedéséért az M. r. t. II. r. alperes vagyoni felelősségét a kir. törvényszék megállapíthatónak nem találta, mert felperes meg sem kísérelte annak bizonyítását, hogy az alperesi előadás szerint ügynökként eljáró III. r. alperes a II. r. alperesnek állandó alkalmazottja, csupán arra hivatkozott, hogy III. r. alperes üzlete felett „M. r. t. árúinak elárústitó helye” felírás szerepel, amiből azonban alkalmazotti viszonyra egyáltalán nem lehet következtetni. (Bp. kir. tvszék 13. P. 42.904/1927.)

105. **Vagyon felelősség.** (Alkalmazott helyváltozását közölheti a közönséggel.) Egy konkrét peres ügyben a bpesti kir. tszék I. r. alperes vagyon felelősségét nem találta megállapíthatónak, mert az általa szétküldött és a keresetben A) alatt csatolt levél csupán azon tényről tartalmazza, hogy I. r. alperes felperes szolgálatából kilépett és II. r. alperesnél folytatja működését, tehát a sérelmezett levél csupán a való tény közlésére szorítkozik, nem tartalmaz olyan adatot, amely a volt munkaadó (felperes) hitelét vagy jó hírét veszélyeztetné, vagy hitelképességét csökkentené, miért is felperest kártérítési keresetével I. r. alperessel szemben is el kellett utasítani, mert nincsen olyan jogszabály, amely az alkalmazottnak megtiltana, hogy bárkivel is ne közölhesse akár szóval, akár írásban, levél útján, hogy már nem régi munkaadójánál dolgozik, hanem más munkaadónál vállalt alkalmazást. mert fontos anyagi és erkölcsi érdeke fűződhetik ahhoz, hogy munkahelyének változásáról tudomást szerezhessenek. (Bp. kir. tszék 13. P. 32.576/1928.)

106. **Verseny társ fogalma.** (Alkalmazott üzleti versenye.) A bpesti kir. tszék alperesek beismerése alapján tényként állapította meg, hogy I. r. alperes II. r. alperesnél 1928 január 1. óta van alkalmazásban, üzletvezetőnői, illetve szabász-női minőségben, hogy ezen alkalmaztatásának ideje alatt küldte el I. r. alperes a keresetben A) alatt csatolt újabb munkaadójához irányító leveleit ismerőseinek, s ezek közt felperes megrendelőinek is, végül, hogy II. r. alperesnek tudomása volt ezen körlevelek szétküldéséről és azt nem ellemezte. — A kir. törvényszék mindenekelőtt vizsgálat tárgyává lette, hogy alperesek felperesnek versenytársai-e. A versenytörvény 30. §-ára tekintettel csupán II. r. alperesnek állapította meg versenytársi minőségét, míg I. r. alperest illetőleg úgy találta, hogy ez nem versenytársa felperesnek, mert I. r. alperes saját számlájára nem fejt ki üzleti tevékenységet, önállóan ipart nem folytat, s a megállapított tényállás szerint II. r. alperes alkalmazottja. Minthogy az alkalmazott üzleti versenyt nem folytathat, tehát a körlevél szétküldésének abbahagyására I. r. alperes nem kötelezhető. (Bp. kir. tszék 13. P. 32.576/1928.)

107. **A kért ár helyett idegen ár kiszolgáltatása.** (A vásárlási jegyzék nem esik a számla tekintete alá.) A bpesti kir. törvényszék arra való tekintettel, hogy alperes az üzletben megjelent vevőnek kifejezetten megmondotta, hogy kímérve csak T... árut adhat, még valósága esetén is közömbösnek tartotta azt, hogy alperes a jegyzéket S... árunév beírása dacára szaldírozta. Különben is a vásárlási jegyzékek nem esnek oly számla tekintete alá, amelyek az árak minőségének megjelölésére szolgálnak és az ilyen jegyzéket a vásárlási összeg igazolására szokták kiállítani. Mint-hogy tehát alperes részéről a szándékosság, s így a versenytörvénybe ütköző cselekmény nem forgott fenn, ezért felperest keresetével elutasította. (Az ítélet indokolását az érdekeltég nem osztja. A vásárlási jegyzék kiadása az áruszolgáltatással kapcsolatban számla erejével hathat.) (Bp. kir. tszék 13. P. 31.851/1928.)

108. **Abbanhagyási igény nélkül kártérítés sem kérhető.** A kártérítési kötelezettség a tisztességtelen verseny magánjogi szankciója, amely az abbanhagyásra irányuló kötelezettség mellé lép, mint annak járuléka. Ha tehát a felperes az abbanhagyás iránt nem támaszt keresetet, a kártérítés megítélését sem kívánhatja. Ha a bíróság az abbanhagyási kötelezettség megállapítása és az ismétléstől való eltiltás nélkül kártérítést állapított volna meg, a sértettnek állandó keresetforrást biztosított volna a törvénysértő magatartásból, tehát felperest keresetével el kellett utasítani. (Bp. kir. tszék 13. P. 42.705/1927.)

109. **„Seffer Antal“ sportcéggel szemben „Schäfer Miksa“ divatárkereskedésnek „Schäfer-cég“ alatt sportcikknek hirdetése a Tvt. 8. §-ába ütköző tv. A tv. 8. §-a tiltja az oly céghasználatot, melynek révén valamely vállalatot, azonos vagy hasonló hangzású nevet vagy céget jogosan használó más versenyvállalattal össze lehet téveszteni. Az irányadó meg sem támadott tényállás szerint a felperes cége Seffer Antal kötélárú, tornaszor- és sportcikk készítésével foglalkozó kereskedőként van bejegyezve, az alperes cége pedig Schäfer Miksa divat- és rövidárkereskedőként. Ebből okszertlen következik, hogy a cégnek a bejegyzéstől eltérően, pusztán a hasonló hangzású vezetéknev feltüntetésével, hasonló üzletkört hirdetésével kapcsolatban való használata a két cég össze tévesztésére ad alkalmat, miért is az alperesnek az az eljárása, hogy a felperes üzletkörébe tartozó torna- és atlétikai felszereléseket hirdeti a bejegyzéstől eltérő, csonka „Schäfer-cég“ alatt: nyilvánvalóan a tv. 8. §-ába ütköző tisztességtelen versenynek minősül. Ily céghasználattól és ilyen tartalmú hirdetésektől, tehát a tv. 8. és 1. §-ai értelmében jogszabálysértés nélkül volt az alperes, az össze tévesztetőségük folytán érdekelt versenyvállalat keresete folytán eltiltható. (Kúria P. IV. 7799/1927. sz. a. 1928 március 25-én.)**

110. **„A la“ kitétel eredeti védjegyes árunévvel szemben megtévesztő** (Bp. kir. tszék 13. P. 36.898/1928.)

111. **„Cabinet“ szabad áru-név.** Vitás ügyből kifolyólag a Bpesti Keresk. és Iparkam. szakkörökből beszerzett értesülése alapján megállapítja, hogy a „Cabinet“ (Kabinet) elnevezés szesz- (sör-, likőr-, pezsgő-, pálinka-) árukkal kapcsolatban általánosan használt árumegnevezés, amely tehát egy üzletember javára kizárólagos használati joggal (védjegyként) le nem foglalható. (Bpkam. — 1928.)

112. **Hitelrontás.** Felperes keresetében panaszolja, hogy az alperesi céggel évekig üzleti összeköttetésben állott és jól-lehet a felperes 1926. évi március 26-án tartozását kiegyenlítettte, az alperes mégis 1926. évi április 26. napjára árverést tüzetett ki a felperes ellen, s így hitelét rontotta. Abban a kérdésben, vajjon az alperes a végrehajtás megszüntetésének elmulasztása által az 1923. évi V. tc. 13. §-a szerinti hírnév-és hitelrontást elkövette volna, a kir. tszéknek az a jogi álláspontja, hogy midőn felperes fizetési késedelme szolgáltatott okot a végrehajtási eljárásra, s midőn a bírói gyakorlat a kielégítési végrehajtás foganatosítását kereskedővel szemben a fizetések megszüntetésével egyenértékűnek állapítja meg, s midőn a csődtörvény 248. §-a a fizetések megszüntetéséhez kereskedővel szemben szigorú következményeket fűz — a felperes nem veheti igénybe az alperes panaszolt mulasztásából folyólag a versenytörvény védelmét. (Bp. kir. tszék 13. P. 39.009/1927.)

114. **Hasonló védjegyek.** Az alább bemutatott védjegyek összehasonlása hasonló lévén, a keresk. min. a megtévesztő hasonlóságot megállapítja.

Az a körülmény, hogy a versenytárs a védjegyében a saját cégét, avagy a főmotívumának a megnevezését, mint eltérő ábrázolást („St. Katharina“) külön kiemeli, a megtévesztő hasonlóság fenforgását nem befolyásolja.

Ugyancsak megtévesztő módon hasonlóak a „kecske“ állat képét és a „Hutter“, illetve „Mutter“ nevét feltüntető védjegyek.

A szembenálló védjegyek szappanáruba préselve hasonló összehasonlást adnak. A nevek azonos fonetikai és grafikai hatásúak.

113. **„Ingyen“ reklámszó, mint megtévesztésre alkalmas eszköz.** A perbeli tényállás szerint alperes a 30—35 filléres csomagolási és hirdetési díj ellenében hirdetett kötet helyett ingyen-jegyet küldött a szelvénybeküldőknek. A hirdetésben „ingyen“ jelszó alatt elsősorban díszkiadást ajánlott rendes áron, kiemelve annak előnyeit, és csak másodsorban a bekötetlen kiadást, azonban sorozatonként már csomagolási, hír-

detési és portóköltségen, és ha a megrendelő az „ingyen” jelző hatása alatt kellő körültekintés hiányában nem jelöli meg kereszttel, hogy melyiket kívánja, akkor alperes a díszkiadást küldi az árnak előleges bekívánása nélkül utánvét mellett (jól lehet a megrendelő eredetileg ingyen-könyvre jelentkezett, míg a kereszttel megjelölt bekötetlen kiadásért alperes a költség előleges beküldését kéri). Mindezek alapján a bíróság úgy találja, hogy az „ingyen” kifejezés használata mellett az alperesnek az a célja, hogy a D... és T... műveire, még pedig ezek díszkiadásaira vevőközönséget szerezzen; azokkal üzleti összeköttetésbe lépjen, s ennek révén őket az 1923. évi V. tc. 1. és 2. §-aiban foglaltak szerint az üzleti tisztességbe, általában a jó erkölcsbe ütköző módon, illetve a valóságban meg nem felelő és megtévesztésre alkalmas hirdetésekkel a versenytársaitól elvonja. (Bp. kir. tvszék 13. P. 46.897/1928.)

115. Neolax — Novolax a Jury döntése szerint nem hasonló (Oltalomképeség.) Felperes azért kéri az alperes javára a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamaránál „hashajtószér” áruk megvédésére 1926 december 13-án 50.718. sz. a. lajstromozott „Novolax” szóvédjegyek törölését, mert alperes ezen védjegye úgy fonetikai hangzásban, mint grafikai ábrázolásban annyira hasonló a felperes javára a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamaránál 1923. év április hó 21-én 45.564. sz. a. ugyancsak hashajtószér áruk megvédésére lajstromozott „Neolax” szóvédjegyhez, hogy a kettő közötti különbség csak különös figyelem ráfordítása mellett volna megállapítható. — A jelen peres ügy érdemleges elbírálása előtt a kamara a maga részéről is, védjegyjogi értelemben, megállapítja a szembenálló védjegyes áruk (hashajtó — bélregulátor) azonoságát, továbbá ama felfogásának ad. kifejezést, hogy valamely gyógyszer engedélyezett, vagy nem engedélyezett volna nem előfeltétele és nem törlési oka a védjegylajstromozásnak, végül a védjegy jog formális jog lévén, a védjegy jog érvényesítésénél a védjegynovella 4. szakaszától eltekintve, kizárólag a védjegylajstrom adatai veendő figyelembe. E megállapításnak megfelelően a továbbiakban kizárólag az a per-döntő kérdés bírálendő el, hogy vajon a per tárgyává tett szavak, szóvédjegyek törvényes védjegyoltalomban részesíthetők-e? A védjegyek hasonlóságának az elbírálásánál állandóan szem előtt kell tartanunk ismételt hangoztatott ama álláspontunkat, amely szerint, ha a védjegytulajdonos által választott árujelzés másnak jogos érdekeit és a közérdeket nem érinti, árujelzésétől a törvényes oltalom meg nem tagadható. Hogy tehát a megkülönböztetés célját szolgáló jelvény bizonyos jogi követelményeknek megfelele-e, vagy sem, az oltalomképeség megállapítását illetőleg mérvadó nem lehet. Mindazokban az esetekben tehát, amidőn a védjegytulajdonos (vállalkozó) által használt árujelzés alkalmas arra, hogy összetévesztést idézzon elő, az ily jelvényektől a megkülönböztetési képességet elvitatni nem lehet, legalább abban a terjedelemben nem, amelyben az összetéveszthetőség lehetősége megvan. Ismételjük tehát ehelyütt is ama megállapításunkat, hogy a védjegyként használt megjelölésnek megkülönböztethető, individualizáló képességgel kell bírnia. Minél kevésbé bír megkülönböztető jelleggel valamely megjelölés, annál rosszabb, sőt bizonyos határon túl már nem is alkalmas arra, hogy védjegyül szolgáljon. Ha ugyanis a merev, a gyakorlati élettel elvonatkoztatott védjegyjogi elvek alapján boncolgatjuk az egyes védjegyeket, ha figyelmen kívül hagyjuk a védjegyjognak a gyakorlati életben gyökerező, tehát az egyedül helyes elveit, a megkülönböztető erőt, a védjegyeknek a forgalmi életben betöltött szerepét, akkor megállapításaink egyoldalúak, vagyis helytelenek lesznek. Mihelyt tehát minden aggály nélkül megállapítjuk, illetve felismerjük a védjegyben rejlő gazdasági értéket, úgy annak, a gazdasági értéknek megfelelő oltalmat meg kell adnunk. Az előadottak figyelembevételével a kamara a szembenálló szavak törvényes védjegyoltalmát megállapítja, annak dacára, hogy mind a két szó egyfelől az áru rendelésére és újszerűségére utal, másfelől ily szómegjelölésekkel van alkotva, amelyek külön-külön a forgalomban jelentményüknek megfelelően általánosan használatosak. A „Neo”, „Novo” és „Lax” végű, illetve kezdetű szavak, szótagok a gyógyszerészeti szakmában általánosan használatosak. E szavaknak, illetve szótagoknak egy üzletember javára kizárólagos használati joggal való lefoglalása versenytársakat egy fölötté alkalmas szónak, szógyöknek a használatától ütné el és részükre indokolatlan monopoliumot biztosíthatna. Kétségtelen, hogy a szembenálló szavaknak fonetikai és grafikai hasonlósága adva van. Ez a megtévesztő hasonlóság azonban a közkinccset képező szavak, megjelölések közös használatában leli magyarázatát és így felperesnek, aki ily közkinccset képező szavakból alkotta védjegyét, árulnevezését, a dolog természeténél fogva számolnia kellett azzal, hogy a versenytársak által ugyancsak a szabad megnevezésekből, tehát

jogosan képzett szavakból álló szóvédjegyek előidézhetik a megtévesztésnek a lehetőségét. A megtévesztésnek ez a lehetősége azonban a dolog természetében fekszik és így annak megállapítása felperesnek kizárólagos használati jogot adna oly szavak használatára, amelyeket a forgalom valamennyi versenytárs, vagyis a szabad használat számára tart fenn. (J. 10.441/1927.) — E kérdésben a végső szót a keresk. min. mondja. Nagy érdeklődéssel várjuk tehát a keresk. min. döntését.

116. Csak bejegyzett cég ruházható át változatlanul az utódlásra utaló toldásnál. — A fióküzlet a főüzlettől önálló alanyisággal nem működhetik. A Kt. 16. §. 2. bekezdése értelmében valamely kereskedő a kereskedelmi törvényben a kereskedők részére megállapított jogukban csak cége bejegyzésétől fogva részesülhet. Ily, csupán a bejegyzett kereskedőt megillető jog az is, hogy valamely üzlet a Kt. 12. §-a értelmében az üzlet megjelölésére használt név, a cég változatlan, avagy az utódlást feltüntető toldással való használatával legyen átruházható. A Kt. 17. és 18. §-ainak rendelkezéseiből pedig nyilvánvaló, hogy valamely főüzlet mellett tulajdonosi kapcsolat nélkül, annak fióküzlete, önálló céggként, a főüzlettől különböző jogalanyisággal bíró telepként fenn nem állhat. Az ezeknél fogva jogilag lehetetlen céghasználata pedig még a cégjogi szempontból függetlenül csupán a szerződő felek személyes jogviszonya alapján sem mondható ki ítéletileg jogszerűnek. Nem sértett tehát a fellebbezési bíróság irányadó anyagi jogszabályt, midőn a cégjegyzékbe be nem jegyzett felperes jogviszony-megállapítására, valamint arra irányuló keresetének nem adott helyet, hogy az alperes özv. Str. S.-né, a bejegyezve nem volt Dorotya uccai Str.-műterem most Str.-né céggel bejegyzett tulajdonosa annak türésére köteleztessék, hogy a felperes azon az alapon használja kecskeméti uccai külön üzlete megjelölésére a „Str.-fiók” céget, akár egymagában, akár az utódlás kifejezésre juttatásával, saját nevével kiegészítve, mert erre az annakidején bejegyezve nem volt Str.-műterem néhai tulajdonosától, a jelen perbeli alperes jogelődjétől a vele vitán kívül létesült B) és C) jelű szerződések révén jogot nyert, minthogy az előrebocsátottak értelmében be nem jegyzett cégű üzlet céghasználattal joghatályosan nem ruházható át, már pedig jogi hatállyal nem bíró szerződéses megállapodásra még a szerződő féllel szemben sem támasztható sikerrel ily eredetileg hatálytalan jog fennállásának megállapítására irányuló kereset sem. (Kúria P. IV. 9157—1927.)

117. A védjegyek oltalomképeségének a megállapítása. („Ago” védjegy oltalmát élvez.) A perben támadt jogi vitában egyedül annak a kérdésnek a megállapítása volt döntő, hogy a megtámadott védjegyeknek 1922. évben történt lajstromozása idejében, illetve az ezt megelőző időben az érdekelt bór- és cipészipari körök az „Ago” szó alatt mit értek, nevezetesen hogy az „Ago” szó a cipésziparban — a cipőkészítésnél használatos ragasztószér fogalmát megjelölő — általánosan használt szó volt-e? E tekintetben a budapesti, debreceni, szegedi, győri és soproni kamarák felhívására ez irányban adott felterjesztéseikben az érdekelt körök megkérdése után valamennyien határozottan és kifejezetten azt jelentették, hogy a cipésziparban 1922. évet megelőző időben az „Ago” szóval jelölt ragasztószérben az alperesnek vállalatából származó árut látnak. Nyilvánvaló, hogy ez a tény egyedül alperes gazdasági tevékenységének az eredménye s mint ilyen a védjegy törvény szellemének megfelelőleg védelem tárgyát kell, hogy képezze. Ugyanis mindaddig, amíg a forgalmi körök valamely árun alkalmazott szóban vagy más jegyben valamely vállalat árujegyét látják, — az 1890. évi II. tc. 3. §-ának 3. pontjában körülírt szabadjelzésről szó sem lehet. Nem lehet szó az esetben sem, ha ez a jegy lajstromozás tárgyát nem képezte, minthogy az ilyen lajstromozatlanul használt jegy individualizáló erejét kétségtelenül annak a kereskedelmi tevékenységnek kell tekinteni, amelyet az érdekelt vállalat áruinak ilyen jegy mellett való ismertetése tételében kifejtett. A forgalmi életben így előállt azt a tényt, hogy bizonyos jegy valamely árun alkalmazásban az árut előállító vállalatra, mint származási helyre utal, — olybá kellett tehát tekintenem, mint amely kizárja azt, hogy ilyen esetben szabadjelzés fenforgását megállapítani lehessen. Minthogy tehát a hazai cipész- és bőripari forgalmi körök, vagy legalább is nagyobb része, — melyeknek felfogása a szabadjelzés jogi fogalmának megállapításánál egyedül irányadó, — az „Ago” szóban 1922. évet megelőző időben olyan ragasztószert értek, mely alperes vállalatából származik, — felperes keresetének az az egyetlen alapja, hogy a megtámadott védjegy lajstromozása idejében szabadjelzés volna, — meg nem áll, — ennek folyamonyaként felperest keresetével elutasítani és őt mint pervesztést a Pp. 424. és 425. §-a alapján a per-költség fizetésére kellett kötelezni. (K. M. 840—1928.)

MÜLLER

TESTVÉREK

VEGVÉSZETI GYÁR R.-T.

VI, LEHEL UCCA 27-29

Szavatosságot
vállal az általa gyártott

ANTRACEN

író-, másoló- és színes tintáinak
elsőrendű minőségéért

**Mindezen üzletben
kaphatók!**

VILÁGHIRŰEK A

KLEIN-FÉLE:
ORIENT RÓZSA, KÁRPÁTI IBOLYA

ÉS A

SCHÖN-FÉLE:

„GIANT” SZAPPANOK

Kiváló az új típusú

„ODONTINE”

F O G P A S Z T A

HUNYADI JÁNOS

Világhírű természetes keserűvíz!

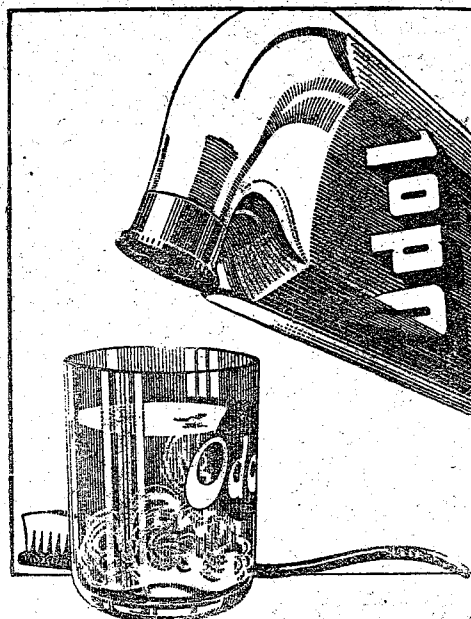
A világ orvosi tekintélyei által ajánlva. Több mint 60

éve egyenlő összetételben kerül a világ minden részében forgalomba. Kiváló gyógyhatású a végbél fájdalmas betegségeinél, székrekedésnél, aranyeres bántalmaknál, vérkeringési zavaroknál, érlelmeszesedésnél. Vértóduzás, rheuma, köszvény ellen. A gyomor, bél-, máj- és epekö-betegségeknél. Elő- és utókezelésre a marienbadi vagy karlsbadi kúránál. Emésztési zavarokat és étvágytalanságot rövidesen helyrehozza.

Rendes adag: reggel éhgyomorral egy pohárral teje, lehetőleg langyosan

Tulajdonos: Saxlehner András, Budapest

Az egész világ szájvíze

Odol-Compagnie A. G.

VEZÉRKÉPVISELETE
BUDAPEST, IV. MUZEUM-KÖRUT 31.

CORDATIC

VI. MOZSÁR UTCA 9.

Stollwerck Testvérek Rt.

- CSOKOLÁDÉ ●
- BONBON ●
- KARAMELLA ●

Calderoni és Társa

Budapest, V, Vörösmarty tér 1 (Haas palota)

Látcsövek, lorgnettek, szemüvegek és orrcsüptetők a legfinomabb kivitelben. Zeiss, Punktal- és Ultrasin-üvegek
Fényképezési cikkek

Alapítva: 1819. év ☼ Telefon: L. 973-26

Salicylsav-Chinoin

legkönnyebb, legjobb, legolcsóbb. Minden tekintetben kiállja a külföldi készítményekkel a versenyt.

TÖRLEY PEZSGŐ

Meinl-kávé

Mauls

Dreher Csokoládé

PALOTÁTÓL-KUNYHÓIG

DIANA SÓSBORSZESZ

A Nektár gyógytápsör

alkoholtartalomban szegény, de extractban annál dúsabb. Üdít, de nem bódít. Orvosok ajánlják. Megrendelhető a

Fővárosi Sörfőző R.-T.-nél

Köbányán. Gyártelep: X, Maglódi u. 47.
Telefon: József 463-89. szám — és a
Városi raktárnál VIII, Tavaszmező ucca 7
☉☉ Telefon: József 463-83. szám ☉☉